

“Kaixo, lagunok!

Zuek bidalitako idazkia arreta eta errespetu handiz irakurri dugu eta hurrengo lerroetan saiatuko gara ahal dugun neurrian zuen zalantza eta hausnarketei erantzuten. Aurretik doala zuen ekarpena garrantzitsua dela guretzat, aurrerantzean gure jardueran akatsak zuzentzeko eta baita gure proiektua zuei helarazteko orduan izan ditugun hainbat gabezi zuzentzeko ere.

Hasteko, eta aipatzen dituzuenen artean laburrenak direlako, argitzea bidali genizuen manifestuari zuek atxikitzea ez dugula bilatzen. Orain dela urtebete baino gehiago atera genituen idazkiak izan ziren (...) eta gure jaiotzaren berri emateko sartzen saiatuko ginela erabaki genuen. Beraz, eta esan bezala, ez dugu zuen atxikimendua eskatzen.

Bigarrenik, argitzea ere gure intentzioa ez dela presoek asistentziari heltzea. Hasieratik esan duguna zera da: hainbat kasu eman daitezkeela zeinetan preso batzuk asistentzia gabe gera litezkeenak. Esate baterako, badago kasuren bat presoek kolektiboa uztea erabaki dutela, ez Nanclares bideari jarraituz, baizik eta borroka ikuspegi batetik kolektiboaren zenbait neurriekin ez daudelako ados eta koherenteena kolektiboa uztea zela erabaki dutelako. Horrelako kasuetan guk prestutasuna agertu dugu kide horiek babes politiko eta asistentzialik gabe ez uzteko. Gerta liteke ere etorkizunean atxiloteta berriak gertatzea, (...) pertsona horiek kolektibotik kanpo geldituko liratekeela. Guk argi daukagu pertsona horiei babes politikoa eta asistentziala emango diegula. Horraino asistentziaren inguruan hartzen dugun konpromisoa.

Gai mamitsu eta korapilatsuagoetan sartuz, aipatzen diguzue gure jarduteko erarekin zalantzak sortzen zaizkizuela eta galdetzen diguzue EPPKren ordezkarietara zuzendu gatzazkien. Laburki azalduta, guk ez genuen mugimendu hau martxan jartzea erabaki Herrirak, jaso zuen kolpe errepresiboa eta gero, desagertzea erabaki zuen arte. Momentu horretan erabaki genuen, eta ez lehenago, amnistia defendatuko zuen mugimendua sortzea eta EAn existitzen ziren antolakunde guztiei (...) eman genien gure intentzioaren berri, EPPK eta EIPK barne. Batzuen partez ez genuen erantzunik jaso eta beste batzuen partez mehatxuak jaso genituen, hain zuzen ere EAn estatu kolpe bat eman zutenen partez.

Argi eta garbi hitz eginez, ordutik aurrera gertatu dena zera izan da: EA ofizialaren partez lintxamendua jaso dugula. Nortzuk ginen jakin arren hasieran gure existentzia ukatuz eta, gure existentzia ukazina zenean, mugimendu honen atzetik FSE-ak zeudela hasi ziren zabaltzen, gaur egun ere horrelako joko zikinarekin jarraitzen dutelarik. Benetako gerra zikina (intentsitate baxukoa, noski) hasi dute gure aurka: gure militanteen izenak zituzten zerrendak eginez (jakinda etsaiaren eskuetan bukatzeko aukera handia dagoela), gure militanteen aurkako mehatxuak (amnistiaren aldeko gutuna sinatu zuen preso ohi baten tabernan pintaketak egitera iritsi direlarik) ala zenbait abokaturen jarrera, gure militante batzuekin hitzorduak jarritz gurekin lanean jarraituz gero lana ere galduko zuela mehatxatzea helduz (“Parot Doktrinaren” anulazioa eta gero kaleratutako kide baten kasuan).

Horri batzen zaio Gara jokatzeko ari den papera. (...) Hortaz, ulergarriagoa da zergatik azken garaietan hainbeste artikulua argitaratzen dituzten amnistiaren alde lanean dihardugunon aurkako kritikak biltzen dituztenak eta zergatik amnistiaren aldeko

mugimenduko prentsa ohar gehienak zentsuratzen dituzten. Bitxia, ezkututzen dituzten oharren artean presoen sostenguan lan egiten zutenen atxiloketak salatzen zituena edota preso gaixoen askatasunaren aldeko manifestazioan parte hartzeko deia luzatzen genueneko egotea, beste batzuen artean. Zergatik? Gure mugimenduaren jardura desitxuratu nahi dutelako. Badakite zuengana heltzeko zailtasunak ditugula eta egunkariak direla EHko errealitatearen berri jasotzeko duzuen bitartekorik zuzenenak. Hori bai, saiatzen ari dira soilik interesatzen zaien errealitate hori helarazten, gainontzeko errealitateak desitxuratuz. Esate baterako, oso argigarria da iritzi artikuluekin egiten dutena. Zentsuratzen ez dituztenean, filtroa pasatzen dutenen artean gutxi batzuk baino ez dituzte paperezko edizioan argitaratzen, gainontzekoak edizio digitalean geratzen direlarik (esate baterako Alfonso Sastreren gutuna amnistiaren aldeko mobilizazioetara atxikiz). Zergatik ez dituzte paperezkoan argitaratzen? Gure ustez zuengana ez iristeko. Horrelako klimarekin ulertuko duzue bitartekarien bidez helarazi beharrean zuengana zuzenean jotzea erabaki izana.

Aipatzen dituzuen kezken artean badago beste bat garrantzitsua iruditzen zaiguna: zatiketak ekiditearena. Asko dira zatiketa ekidin nahi horretan, azkenean etxeko butakan telebistari begira gelditu diren militanteak. EA ofizialak inoiz baino militante gutxiago ditu (euren datuen arabera Sortuk legez kanpoko Batasunak baino militante gutxiago ditu eta Ernaik hainbestetan kolpatutako Segik baino gutxiago) eta inoiz baino liberatu gehiago. 2010etik hona Sortuko elite baten partetik (edo Sortu bilakatuko zenarena) bere militantziaren ahoa ixteko etengabeko saiakera egon da. Sortun ezin da eztabaidatu, erabakiak elite batek hartzen ditu eta konforme ez dagoenari etxera joateko gonbitea egiten diote. Guk elite horren eta oinarriko militantziaren artean desberdintzen badakigu. Oinarriko militantzia horri eskua luzatzen diogu elkarrekin lanean jarraitzeko, baina eliteak ez du maniobratzeko tarte txikiena ere uzten. Ernaiko kide bat bota dute gurekin lanean zebilelako eta biak kontrajarrita zeudela ziotelako. Ez gara gu izan bi lekuetan lan egin ahal izatea galarazi dugunok. Hala eta guztiz ere, Bilboko jaietan egindako amnistiaren aldeko manifestazioan 2000 lagun bildu genituen, tartean LAB, Sortu, Ernai, ANV, Askapena, Boltxe eta abarretako militanteak zeudelarik. Gaur egun EA ofizialaren barruan batasuna mantentzeko eskaintzen duten aukera bakarra denari amen egitea da, eta batasunaren izenean ezin da ezarritako pentsamendutik ateratzen den ideia oro zikiratu. Hortaz, gu EA ofizialetik at kokatu gara EAko militante sentitzen garen arren.

Idatzi duzuenarekin jarraituz, esaten diguzue zuentzat ez daudela kontrajarrita lantzen ari diren zenbait dinamika eta amnistia. Guretzat ere ez daude kontrajarrita. Badakigu larritasun berezia duten egoerak badaudela, esate baterako preso gaixoen afera, eta lehen esan bezala guk horrelako ekimenak babestu egin ditugu. Are gehiago, urriaren 17rako Alcala-Mecora martxa bat ari gara antolatzen preso gaixoen askatasuna galdegiteko. Hori bai, iruditzen zaigu sektore batzuentzat mobilizazio horiek giza eskubideen esparruan kokatzea egokia izan daitekeela baina beste irakurketa bat ere gehitu behar zaiola, eta horixe da gure eginkizuna, azaltzea giza eskubideak urratzen dizkietela militante politikoak diren heinean estatuek etekin politiko bat ateratzea bilatzen dutelako. Irakurketa hori ezin dela falta uste dugu.

Amnistiaren gaiarekin jarraituz, zuek bezala guk ere argi daukagu oraintxe bertan ez daukagula amnistia bat gauzatzeko indar nahikorik. Indar kontuak aipatzen dituzue eta 3 aukera orokor ikusten dituzue: irabaztea, berdintzea ala galtzea. Guk uste dugu 3. aukera horretatik oso hurbil gaudela. Ados, amnistia oraintxe bertan ez dago batere hurbil, baina ez independentzia ezta sozialismoa ere. Orduan, aukera zein da? Erabakitze

eskubidearen aldarrikapenean gelditzea? Ez zaigu irakurketa zuzena iruditzen, izan ere independentziaren beharra defendatzen duenik gabe inork ez duelako inoiz erabaki eskubidea gauzatzearen beharra aztertuko. Sozialismoa eta amnistiarekin gauza bera gertatzen da, kalean defendatu behar direla egunen batean indar korrelazio hori aldatzeko aukera mantentzeko. Defendatzeari uzten badiogu sugar hori amatatu egingo da, belaunaldi berriek ez dutelako horren beharrik ikusiko, hori ikasi egiten baita. Amnistiaren gaiak presoez eta iheslariez baino askoz ere haratago eragiten du. Amnistia defendatzen dugunean herri batek bere burua defendatzeko eta borrokatzeko duen eskubidea ari gara defendatzen. (...) Amnistia defendatzea etorkizuneko belaunaldientzat borrokaren aukera zabalik mantentzea da. Borrokaren sugarra ahul dago orain, egia da eta horretan zuekin ados, baina amnistiaren hauspoari ematen jarraitu behar diogula uste dugu sugar hori guztiz ez amatatzeko.

Guk ez dugu inor engainatu nahi. Oso zaila daukagu gaur egun preso zaudetenak kondenak bete gabe kartzelatik ateratzea, baina herri honen borroka ez da ez zuekin, ez gurekin, ez ETArekin bukatzen. Guztion ardura da herri honen askatasunari ateak ez ixtea eta hori ez da etorriko herriaren despolitizaziotik, alderantziz baizik. Amnistiaren aldarrikapena da gatazka honen izaera politikoa mantentzeko lanabes garrantzitsuena. Preso eta iheslarien gaia giza eskubideen esparruan gelditzen bada 50 urteko borroka gordina zakarrontzira botatzen egongo gara eta ondorioak atzeraezinak izango direla uste dugu.

Azkenik, badago legedia onartzearen kontua. Guk kritika publikoa egin genion EH Bilduk aurkeztutako "Bakerako Euskal Bideari". Nahi izanez gero hurrengo batean sartuko dizuegu horri egiten diogun kritika, luzea baita lerro hauen artean sartzeko. Orokorrean esan dezakegu proposamen horrek preso eta iheslarien egoeraren zama osoa preso eta iheslarien bizkar uzten duela. Segun eta nolako jarrera hartzen duen errepresaliatu bakoitzak orduan eta halako egoera izango du kartzelan egoteko ala 3. gradu batera pasatzeko. Biktimen inguruan egiten duen irakurketa ere ezin dugu konpartitu, Carrero Blanco eta Argala maila berean jartzen dituela iruditzen zaigulako (adibide bat jartzearen). Bitartean, ETAk hildako alkate frankisten omenaldietan parte hartzen ibili ziren EH Bilduko ordezkariak, EH Bilduk berak gure eroritakoei jarritako plakak eta oroigarriak kentzen zituen momentu horretan. Polizi okupazioari buruz egiten duen irakurketa negargarria da eta torturei "praktika txarrak" deitzen diete. Luzea da hemen azaltzeko baina gu horrelako estrategia batean ez gara egongo.

Badakigu esaten duguna ez dela samurra baina zuei gauzak zelan ikusten ditugun helarazi nahi dizkizuegu hitz epelak erabili gabe. Zuek diozuen moduan, militanteak zarete eta guk militanteei hitz egiten zaien moduan hitz egin nahi dizuegu, eta ez egoera zail batean dauden gizajo batzuei bezala.

Egin dizkiguzuen galderei erantzun diegula uste dugu. Helarazten diguzuen edozein zalantzari erantzuten saiatuko gara. Jaso besarkada handi bat. **Amnistiaren Aldeko eta Errepresioaren Aurkako Mugimendua.**"